

საქმე # 160--0-19002844705

საქმე #1/65-19

გ ა ნ ა ჩ ე ნ ი

საქართვე--ოს სახე--ით

17 აპრილი, 20-9 წე--ი

ქ.ბოლნისი

ბოლნისის რაიონული სასამართლო

მოსამართლე - **ჯემალ კოპალია-ი**

სხდომის მდივა-ი - **ვერიკო ნი-იაშვილი**

ბრალდების მხარე:

პროკურორი - ნი-ო პა-----ი

დაცვის მხარე:

ბრალდებული - დი-----ი მდ-----ი (დაბადებული - 1-----ს, საქართვე--ოს მოქალაქე, პირადი #1-----, საშუალო გა-ათლების მქონე, ნასამართლობის არმქონე, დაოჯახებული, რეგისტრირებული და ფაქტობრივად მცხოვრები: დმ----ი, ჩო-----ის ქ.N1-

ადვოკატი - გე--ა ჩი---ე

კვალიფიკაცია: საქართვე--ოს სისხლის სამართლის კოდე-სის 126¹ მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით.

დისპოზიცია: ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდე-სის 117-ე, 118-ე ა- 120-ე მუხლით გათვალისწი-ებული შედეგი, არასრულწლოვა-ის თა-დასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ.

სხდომის სახე - ღია

აღწერილობით-სამოტივაციო ნაწილი:

1. სასამართლომ დაადგი-ა:

1.1. 20-9 წლის 8 თე-----ს, დაახლოებით 22:00 საათზე დი-----ი მდ-----მა ქ.დმ----ში ქაქუცა ჩო-----ის N1--ში მდებარე თავია-თ საცხოვრებე--ი სახლის მეორე სართულზე არსებულ საძი-ებე-- ოთახში, თავია-თი არასრულწლოვა-ი შვილების ბე-ა და ვა-ო მდ-----ების თა-დასწრებით, არარეგისტრირებულ ქორწი-ებაში მყოფ მეუღლეს მა----ა მო-----ს, რომე--თა- ერთადაც ეწევა ერთია- საოჯახო მეურნეობას,

ეჭვია-ობის ნიადაგზე წარმოშობილი კონფლიქტის დროს, ჯერ მუშტი ორჯერ დაარტყა ტუჩის არეში, ხოლო შემდეგ ხე—ი წაუჭირა ყე—ში, თავი ჩაარტყა შუბლის არეში, მარცხენა ხე—ი გადაუგრიხა, რის გამოც მა----ა მო-----მა ყვე---ა შემთხვევაში გა-იცადა ფიზიკური ტკივილი.

2. მტკიცებულებათა ერთობლიობა:

2.1. სასამართლო სხდომაზე დაკითხულმა დი-----ი მდ-----მა თავი მთლიანად ცნო დამნაშავედ და გა-მარტა, რომ 20-9 წლის 8 თე-----ს, დაახლოებით 22:00 საათზე ქ.დმ----ში ჩო-----ის N1--ში მდებარე მისი საცხოვრებე—ი სახლის მეორე სართულზე არსებულ საძი-ებე—ოთახში, არარეგისტრირებულ ქორწი-ებაში მყოფ მეუღლეს მა----ა მო-----ს, ეჭვია-ობის ნიადაგზე წარმოშობილი კონფლიქტის დროს, ჯერ მუშტი ორჯერ დაარტყა ტუჩის არეში, ხოლო შემდეგ ხე—ი წაუჭირა ყე—ში, თავი ჩაარტყა შუბლის არეში, მარცხენა ხე—ი გადაუგრიხა, აღნიშნულ ფაქტს შეესწრნენ მათი არასრულწლოვა-ი შვილები ბე-ა და ვა-ო მდ-----ები.

2.2. დი-----ი მდ-----ის მიმართ ბრალად შერაცხული ქმედების ჩადენა ემყარება სისხლის სამართლის საქმეზე არსებულ შემდეგ მტკიცებულებათა ერთობლიობას: დაზარალებულ მა----ა მო-----ის, მოწმე ვა-ო მდ-----ის, ბე-ა მდ-----ის, სვ-----ა ოკ-----ს გამოკითხვის ოქმებს, სსიპ ლევა- სამხარაულის სახე—ობის სასამართლო ე-სპერტიზის ეროვნული ბიუროს 20-9 წლის 09 თე-----ს სასამართლო-სამედიცინო ე-სპერტიზის №0----- დასკვნას, ასევე ბრალდებულ დი-----ი მდ-----ის აღიარებით ჩვენებას.

2.3. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართვე—ოს სსსკ-ის 73-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის „დ“ ქვეპუნქტის თა-ახმად, „გამოკვლევის გარეშე მტკიცებულებად მიიღება ნებისმიერი სხვა გარემოება თუ ფაქტი, რომე—ზეც მხარეები შეთა-ხმდებიან“. მოცემულ შემთხვევაში ბრალდებულ დი-----ი მდ-----ის სისხლის სამართლის საქმეზე არსებული ბრალდების და დაცვის მხარის მტკიცებულებები არსებით სხდომაზე მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, რის გამოც ისი-ი მიღებული იქნა მტკიცებულებად გამოკვლევის გარეშე.

2.4. ბრალდებულმა საბოლოო სიტყვაში გა-მარტა, რომ იგი სრულად ცნობს თავს დამნაშავედ და სასამართლოს სთხოვა მის მიმართ არასაპატიმრო სასჯე—ის გამოყენება.

2.5. სსიპ ლევა- სამხარაულის სახე—ობის სასამართლო ე-სპერტიზის ეროვნული ბიუროს 20-9 წლის 02 თე-----ს სასამართლო-სამედიცინო ე-სპერტიზის №0----- დასკვნით დადგენილია, რომ მა----ა მო-----ს 09.02.19 წ. ობიე-ტური შემოწმებით აღენიშნება სისხლნაჟღენთები თავისა და მარცხენა ზედა კიდურის მიდამოში, დაჟეჯლი ჭრილობები ქვედა ტუჩის მიდამოში, რაც მიყენებულია რაიმე მკვრივი ბლაგვის საგნის მოქმედებით, ხა-დაზმულობით არ ეწი-ააღმდეგება საქმის გარემოებაში მითითებულ შემთხვევის თარიღს და ცალცალკე და ერთობლიობაში

მიეკუთვნება მსუბუქ ხარისხს, ჯა-მრთე—ობის მოუშლე—ად.

2.6. საქართვე—ოს სსსკ-ის 82-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თა-ახმად, „მტკიცებულება უნდა შეფასდეს სისხლის სამართლის საქმესთა- მისი რე—ევა-ტურობის, დასაშვებობისა და უტყუარობის თვალსაზრისით“. ამავე მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად, „გამამტყუნებე—ი გა-აჩენით პირის დამნაშავედ ცნობისათვის საჭიროა გონივრულ ეჭვს მიღმა არსებულ შეთა-ხმებულ მტკიცებულებათა ერთობლიობა“. მტკიცებულებითი სტა-და---- - „გონივრულ ეჭვს მიღმა“, სსსკ-ის მე-3 მუხლის მე-13 ნაწილის შესაბამისად, გა-იმარტება, როგორც სასამართლოს მიერ გამამტყუნებე—ი გა-აჩენის გამოტა-ისათვის საჭირო მტკიცებულებათა ერთობლიობა, რომე—იც ობიე-ტურ პირს დაარწმუნებდა პირის ბრალეულობაში.

2.7. სასამართლო აღნიშნავს, რომ გონივრულ ეჭვს მიღმა მტკიცების სტა-და---- დადგენილია, ასევე ადამია-ის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ. აღნიშნულთა- დაკავშირებით, ადამია-ის უფლებათა ევროპულმა სასამართლომ საქმეში *Taniş and Others v. Turkey* (no. 65899/0-, ECHR 30/11/2005) გა-მარტა შემდეგი: „წერილობითი და ზეპირი მტკიცებულებების შეფასებისას სასამართლო ითვალისწი-ებს უკვე დადგენილ სტა-დარტს - გონივრულ ეჭვს მიღმა. მსგავსი მტკიცება შეიძლება გამომდი-არეობდეს მხოლოდ საკმარისად ძლიერი, ნათე—ი და შეთა-ხმებული დასკვნებიდა-, ა- მსგავსი უდავო ფაქტების ვარაუდიდა-. დამატებით უნდა აღი-იშნოს, რომ მხარეთა ქცევა მტკიცებულებათა მოპოვებისას შესაძლებე—ია იყოს მხედვე—ობაში მიღებული“.

2.8. სასამართლომ ასევე საქმეში: *Shlychkov v. Russia*, (no. [40852/05](#), § 56, ECHR 09/02/20-6) გა-მარტა: მტკიცებულებათა შეფასებისას სასამართლო იყენებს „გონივრულ ეჭვს მიღმა“ მტკიცებულებით სტა-დარტს, მაგრამ ამატებს, რომ ასეთი მტკიცება შეიძლება გამომდი-არეობდეს საკმარისად ძლიერი, აშკარა და ურთიერთშეთა-ხმებული დასკვნებიდა- ა- ა-ალოგიური ფაქტის შესახებ უტყუარი პრეზუმფციების ერთობლიობიდა-.

2.9. რაც შეეხება საქმეში არსებული მტკიცებულებების შეფასებას, ადამია-ის უფლებათა ევროპული სასამართლოს მიერ გა-მარტებულია, რომ მტკიცებულებათა შეფასება, მათ შორის მათი რე—ევა-ტურობის გა-საზღვრა არის ეროვნული სასამართლოების პრეროგატივა (იხ. ადამია-ის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 1988 წლის 6 დეკემბრის გადაწყვეტილება საქმეზე *Barberà, Messegue, Jabardo v. Spain*, no. 1-590/93, 06/12/1988, პუნქტი 68). ევროპული სასამართლო მიიჩნევს, რომ შიდასახე—მწიფოებრივი სასამართლო უკეთეს პოზიციაშია, ევროპულ სასამართლოსთა- შედარებით, რათა შეაფასოს მტკიცებულება, დაადგი-ოს ფაქტები და გა-მარტოს შიდასახე—მწიფოებრივი კა-ონმდებლობა (იხ. ადამია-ის უფლებათა ევროპული სასამართლოს 20-- წლის 8 აპრილის გადაწყვეტილება საქმეზე *Bulychev v. Russia*, no. [24086/04](#), 04/1-/20--, პუნქტი 32).

2.1-. სასამართლო საქმეში არსებულ იმ მტკიცებულებებს რომლებიც მხარეებს

სადავოდ არ გაუხდიათ, აფასებს საქმესთა- მათი რე-ევა-ტურობის, უტყუარობის, საკმარისობის თვალსაზრისით და ერთმნიშვნე-ოვნად დადასტურებულად მიაჩნია გა-აჩენის 1.1. პუნქტში მითითებული ფაქტობრივი გარემოებები.

3. სამართლებრივი შეფასება:

3.1. სასამართლო გა-მარტავს, რომ გა-სახილვე-ი და-აშაულისგა-სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიე-ტია ადამია-ის (ოჯახის წევრის) ფიზიკური და ფსიქიკური ჯა-მრთე-ობა, ხოლო ჯა-მრთე-ობა, ისევე როგორც სიცოცხლის უფლება, ადამია-ის ფუნდამენტური უფლებაა. იგი შეუფასებე-ი სიკეთეა და მასზე მნიშვნე-ოვა-წილადაა დამოკიდებული ადამია-ის სიცოცხლის ხა-გრძლივობა, მისი გუნებაგა-წყობილება, შრომისუნარიან-ობა, აქტიურობა და ა.შ. საქართვე-ოში ადამია-ის ჯა-მრთე-ობა დაცულია კონსტიტუციითა და სხვა საკა-ონმდებლო აქტებით, მათ შორის ეს უფლება გა-მტკიცებულია საერთაშორისო მასშტაბით 1948 წე-ს მიღებული ადამია-ის უფლებათა საერთაშორისო დეკლარაციის 25-ე მუხლით. აღნიშნული მუხლის მიხედვით, „ყვე-ას უფლება აქვს მისი და მისი ოჯახის ჯა-მრთე-ობისა და კეთილდღეობის ადეკვატური სტა-და-----თ ცხოვრებისა“.

3.2. კა-ონმდებლის მიერ საქართვე-ოს სსკ-ის 126¹ მუხლით კრიმი-ალიზებულია ოჯახური ძალადობა - ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შა-ტაჟი, დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი ა- ტა-ჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდე-სის 117-ე, 118-ე ა- 120-ე მუხლით გათვალისწი-ებული შედეგი. ამ და-აშაულისგა- სისხლისსამართლებრივი დაცვის ობიე-ტია ადამია-ის ჯა-მრთე-ობა.

3.3. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართვე-ოს კონსტიტუციის მე-40 მუხლის მე-3 პუნქტის თა-ახმად, გამამტყუნებე-ი გა-აჩენი უნდა ემყარებოდეს მხოლოდ უტყუარ მტკიცებულებებს. ყოვე-გვარი ეჭვი, რომე-იც ვერ დადასტურდება კა-ონით დადგენილი წესით, უნდა გადაწყდეს ბრალდებულის სასარგებლოდ. ეს კონსტიტუციური დებულება გა-ამტკიცებს უდა-აშაულო პირის მსჯავრდების თავიდა- აცილების საყოვე-თაოდ აღიარებულ პრი-ციპს „in dubio pro reo“, რომლითაც დაუშვებე-ია პირის მსჯავრდება საეჭვო ხასიათის ბრალდებების საფუძვე-ზე და სისხლისსამართლებრივი დევნის პროცესში ადამია-ის უფლებების დაცვის მნიშვნე-ოვა- გარა-ტიას წარმოადგენს.

3.4. საქართვე-ოს სსსკ მე-13 მუხლის თა-ახმად, გამამტყუნებე-ი გა-აჩენი უნდა ეფუძნებოდეს მხოლოდ ერთმა-ეთთა- შეთა-ხმებულ, აშკარა და დამაჯერებე- მტკიცებულებათა ერთობლიობას, რომე-იც გონივრულ ეჭვს მიღმა ადასტურებს პირის ბრალეულობას.

3.5. მტკიცებულებათა შეფასების გონივრულ ეჭვს მიღმა სტა-და----- გა-მარტებულია საქართვე-ოს საკონსტიტუციო სასამართლოს გადაწყვეტილებაში, „საქართვე-ოს მოქალაქე ზურაბ მიქაძე საქართვე-ოს პარლამეტის წი-აალმდეგ“, სადაც

სასამართლო აღნიშნავს: ა) „გონივრულ ეჭვს მიღმა მტკიცებულებითი სტა-და---- თამაშობს სასიცოცხლოდ მნიშვნე—ოვა- როლს სისხლის სამართლის პროცესში. იგი უზრუნვე—ყოფს უდა-აშაულობის პრეზუმფციის პრი-ციპის დაცვას, არსებითად ამცირებს უსამართლო და დაუსაბუთებე—ი გამამტყუნებე—ი გა-აჩენის საფრთხეს, მართლმსაჯულების გა-ხორციე—ების პროცესში ხე—ს უწყობს შეცდომის დაშვების საფრთხის თავიდა- აცილებას. მსჯავრდების შემთხვევაში შეზღუდვას ე- ვემდებარება პირის თავისუფლება, ასევე ხდება მისი პიროვნების სტიგმატიზაცია. ბრალდებულს არ უნდა შეერაცხოს და-აშაული მა-ამ, სა-ამ მტკიცებულებების საკმარისი და დამაჯერებე—ი ერთობლიობით არ დადასტურდება და-აშაულის თითოეული ე—ემენტის არსებობა მის ქმედებაში. ბ) ამასთა-ავე, გონივრულ ეჭვს მიღმა სტა-და---- თამაშობს მნიშვნე—ოვა- როლს მართლმსაჯულებისადმი საზოგადოების ნდობის ჩამოყალიბებაში. სასიცოცხლოდ აუცილებე—ია, რომ სახე— მწიფოს ლეგიტიმური უფლება, გა-ახორციე—ოს სისხლისსამართლებრივი დევნა, აღასრულოს მართლმსაჯულება, არ იქნეს დასუსტებული ისეთი მტკიცებულებითი სტა-და----თ, რომე—იც მიუკერძოებულ ადამია-ს, საზოგადოებას გაუჩენს ეჭვს უდა- აშაულო პირის მსჯავრდების შესახებ. ასევე აუცილებე—ია, რომ თავისუფალ საზოგადოებაში თითოეულ პირს ჰქონდეს იმის რწმენაც და სამართლებრივი გარა- ტიაც, რომ სახე—მწიფო არ მოახდენს მის მსჯავრდებას, თუკი სამართლია-ი სასამართლო პროცესის შედეგად, ყვე—აზე მაღალი დამაჯერებლობით (სიზუსტით) არ დარწმუნდება პირის ბრალეულობაში. გ) გონივრულ ეჭვს მიღმა ტესტი წარმოადგენს სახე—მძღვა-ე—ო კრიტერიუმს, რომე—საც სასამართლო იყენებს პირის დამნაშავედ ცნობისთვის, მია-იშნებს სასამართლოს, თუ რამდენად მყარი უნდა იყოს რწმენა იმისა, რომ ბრალდებულმა ჩაიდი-ა და-აშაული. სასამართლო ბრალდებულს დამნაშავედ ცნობს, როდესაც საქმეში არსებული მტკიცებულებები მას გონივრულ ეჭვს მიღმა დაარწმუნებს პირის ბრალეულობაში.

3.6. სასამართლო გა-მარტავს, რომ კა-ონმდებლის მიერ საქართვე—ოს სსკ-ის 126¹ მუხლით კრიმი-ალიზებულია ოჯახური ძალადობა - ოჯახის ერთი წევრის მიერ მეორის მიმართ ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შა-ტაჟი, დამცირება, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი ა- ტა-ჯვა და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდე-სის 117-ე, 118-ე ა- 120-ე მუხლით გათვალისწი-ებული შედეგი, ხოლო საქართვე—ოს სსკ-ის მე- 11¹ მუხლის შენიშვნის თა-ახმად, ამ კოდე-სის (იგულისხმება საქართვე—ოს სისხლის სამართლის კოდე-სი) მიზნებისათვის ოჯახის წევრად ითვლება: დედა, მამა, პაპა, ბებია, მეუღლე, შვილი (გერი), ნაშვილები, მი-დობით აღსაზრდე—ი, მშვილებე—ი, მშვილებლის მეუღლე, მი-დობით აღმზრდე—ი (დედობილი, მამობილი), შვილიშვილი, და, ძმა, მეუღლის მშობე—ი, სიძე, რძალი, ყოფილი მეუღლე, არარეგისტრირებულ ქორწი-ებაში მყოფი პირი და მისი ოჯახის წევრი, მეურვე, მზრუნვე—ი, მხარდამჭერი, აგრეთვე ნებისმიერი სხვა პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევიან- ა- ეწეოდნენ ერთი- საოჯახო მეურნეობას.

3.7. სასამართლო აღნიშნავს, რომ გა-სახილვე—ი და-აშაული გამოიხატება: ა) ძალადობაში; ოჯახში ძალადობა (სსკ-ს 126¹ მუხლი) შედეგია-ი დე—იქტია და მისი შემადგენლობისთვის აუცილებე—ია, რომ სუბიე-ტის ქმედებით დაზარალებულმა

გა-იცადოს ფიზიკური ტკივილი ა- ტა-ჯვა. ამასთა-, ამ დროს მნიშვნე-ოვა-ია დადგენილი იქნეს მიზეზობრივი კავშირი პირის ქმედებებასა და დამდგარ შედეგს შორის, ასევე ის გარემოებაც, რომ პირის მიერ გა-ხორცილებულმა ქმედებამ არ უნდა გამოიწვიოს საქართვე-ოს სისხლის სამართლის კოდე-სის 117-ე, 118-ე ა- 120-ე მუხლით გათვალისწი-ებული მძიმე შედეგი.

3.8. ზემოაღნიშნული ნორმის ში-აარსიდა- გამომდი-არე ნათე-ია, რომ კა-ონმდებლის მიერ დაკონკრეტებულია ის აუცილებე-ი პირობები, რომე-თა უტყუარად დადგენის შემდეგ არის შესაძლებე-ი რომ მოხდეს პირის მიერ ჩადენილი ქმედების მოცემული მუხლით და-აშაულად კვალიფიკაცია. კერძოდ, აუცილებე-ია დადგენილი იქნეს: 1) **სუბიე-ტთა წრე** (დამნაშავე უნდა იყოს დაზარალებულის ოჯახის წევრი ა- **ნებისმიერი სხვა პირები, რომლებიც მუდმივად ეწევი- ა- ეწეოდნენ ერთი- საოჯახო მეურნეობას**, 2) დამნაშავის მიერ დაზარალებულის მიმართა გა-ხორცილებული უნდა იქნეს აღნიშნული მუხლით გათვალისწი-ებული რომე-იმე **ქმედება** (ძალადობა, სისტემატური შეურაცხყოფა, შა-ტაჟი ა- დამცირება) და 3) აღნიშნული ქმედებას უნდა მოჰყვეს კონკრეტული **შედეგი** (ფიზიკური ტკივილი ა- ტა-ჯვა). ზემოაღნიშნული გარემოებები ასევე ცხადყოფს, რომ საქართვე-ოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლით ქმედების კვალიფიკაციისათვის მიყენებული დაზიანებების ხარისხთა- ერთად გადამწყვეტი მნიშვნე-ობა აქვს პირის მიერ გახორციე-ებული ქმედებით დაზარალებულმა გა-იცადოს ფიზიკური ტკივილი ა- ტა-ჯვა, ხოლო საქართვე-ოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის "ბ" ქ/ პუნქტის კვალიფიკაციისათვის კი აუცილებე-ია და-აშაული ჩადენილი იყოს არასრულწლოვა-ის თა-დასწრებით მისივე ოჯახის წევრის მიმართ. საქმის მასალებიდა- და ბრალდებულის აღიარებითი ჩვენებიდა- ერთმნიშვნე-ოვნად დასტურდება, რომ აღნიშნულ და-აშაულებრივ ქმედებას ესწრებოდნენ, მათი არასრულწლოვა-ი შვილები ვა-ო და ბე-ა მდ-----ები.

3.9. სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს იმ გარემოებაზე, რომ სისხლის სამართლის საქმეზე არსებული ბრალდების და დაცვის მხარის მტკიცებულებები მხარეებს სადავოდ არ გაუხდიათ, რის გამოც ისი-ი მიღებულ იქნა მტკიცებულებად გამოკვლევის გარეშე, თუმცა, სასამართლო აღნიშნავს, რომ მიუხედავად მხარეთა მტკიცებულებების გამოკვლევის გარეშე მიღებისა, ქმედების სამართლებრივი შეფასება - ბრალდებულის ქმედებისათვის სწორი კვალიფიკაციის მი-იჭება სწორედ ამ (უდავო) მტკიცებულებებით დადგენილი ფაქტების შესაბამისად სასამართლოს ვალდებულებაა.

3.1-. სასამართლო აღნიშნავს, რომ პირის ბრალდების დადგენილებაში დი-----ი მდ-----ის მიერ გა-ხორციე-ებული ქმედების დაკვალიფიცირება ძალადობად სამართლებრივად მართებულია, ვი-აიდა- მოცემულ შემთხვევაში, სასამართლოს საქმეში არსებული მტკიცებულებებით: დაზარალებულ მა-----ა მო-----ის, მოწმე ვა-ო მდ-----ის, ბე-ა მდ-----ის, სვ-----ა ოკ-----ს გამოკითხვის ოქმებით, სსიპ ლევა- სამხარაულის სახე-ობის სასამართლო ე-სპერტიზის ეროვნული ბიუროს 20-9 წლის 09 თე-----ს სასამართლო-სამედიცინო ე-სპერტიზის №0----- დასკვნით,

ასევე ბრალდებულ დი-----ი მდ-----ის აღიარებით ჩვენებით უტყუარად დადასტურებულად მიაჩნია ის ფაქტობრივი გარემოება, რომ დი-----ი მდ-----მა ჩაიდი-ა ძალადობა, კერძოდ: 20-9 წლის 8 თე-----ს, დაახლოებით 22:00 საათზე დი-----ი მდ-----მა ქ.დმ----ში ქაქუცა ჩო-----ის N1--ში მდებარე თავია-თ საცხოვრებე--ი სახლის მეორე სართულზე არსებულ საძი-ებე-- ოთახში, თავია-თი არასრულწლოვა-ი შვილების ბე-ა და ვა-ო მდ-----ების თა-დასწრებით, არარეგისტრირებულ ქორწი-ებაში მყოფ მეუღლეს მა----ა მო-----ს, რომე--თა-ერთადაც ეწევა ერთია-საოჯახო მეურნეობას, ეჭვია-ობის ნიადაგზე წარმოშობილი კონფლიქტის დროს, ჯერ მუშტი ორჯერ დაარტყა ტუჩის არეში, ხოლო შემდეგ ხე--ი წაუჭირა ყე--ში, თავი ჩაარტყა შუბლის არეში, მარცხენა ხე--ი გადაუგრიხა, რის გამოც მა----ა მო-----მა ყვე--ა შემთხვევაში გა-იცადა ფიზიკური ტკივილი.

3.11. მოცემულ შემთხვევაში, საქმეში არსებული მასალებით, დადგენილია, რომ დაზარალებული მა----ა მო-----ი არის ბრალდებულ დი-----ი მდ-----ის არარეგისტრირებული, ყოფილი მეუღლე, რომე--თა- ერთადაც ეწეოდა საერთო საოჯახო მეურნეობას.

3.12. ამდენად, ბრალდებული დი-----ი მდ-----ის და დაზარალებული მა----ა მო-----ი საქართვე--ოს კა-ონმდებლობის შესაბამისად ითვლება- ერთმა-ეთის ოჯახის წევრებად.

3.13. ყოვე--ივე ზემოაღნიშნულიდა- გამომდი-არე, სასამართლოში წარმოდგენილი ერთმა-ეთთა- შეთა-ხმებული, ეჭვის გამომრიცხავი მტკიცებულებების ერთობლიობით, სასამართლოს დადასტურებულად მიაჩნია, რომ დი-----ი მდ-----მა ჩაიდი-ა ოჯახის ერთი წევრის მიერ ოჯახის სხვა წევრის მიმართ ძალადობა, რამაც გამოიწვია ფიზიკური ტკივილი და რასაც არ მოჰყოლია ამ კოდე-სის 117-ე, 118-ე ა-120-ე მუხლით გათვალისწი-ებული შედეგი. და-აშაული გათვალისწი-ებული საქართვე--ოს სისხლის სამართლის კოდე-სის 126¹-ე მუხლის პირვე--ი ნაწილით. ამასთა-, სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქმეში არსებული მტკიცებულებების ა-ალიზის საფუძვე-ზე, მართლწი-ააღმდეგობის ა- ბრალის გამომრიცხვე--ი გარემოებები არ დგი-დება.

4. პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებე--ი და დამამძიმებე--ი გარემოებები:

4.1 დი-----ი მდ-----ის პასუხისმგებლობის დამამძიმებე--ი გარემოება სს საქმეში არ მოიპოვება, ხოლო პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებე--ი გარემოებაა ის, რომ აღიარებს და ი-ა-იებს მის მიმართ ბრალად წარდგენილი და-აშაულებრივი ქმედებების ჩადენის ფაქტს.

5. სასჯე--ისა და სხვა ღონისძიების გამოყენების დასაბუთება:

5.1. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართვე--ოს სსსკ-ის 259-ე მუხლის 1-ლი ნაწილის თა-ახმად, სასამართლოს გა-აჩენი უნდა იყოს სამართლია-ი. ამავე მუხლის მე-4 ნაწილის თა-ახმად, „სასამართლოს გა-აჩენი სამართლია-ია, თუ და-იშნული სასჯე--ი შეესაბამება მსჯავრდებულის პიროვნებასა და მის მიერ ჩადენილი და-

აშაულის სიმძიმეს“. სასჯე—ის სამართლია-ობის პრი-ციპს გა-ამტკიცებს ასევე, სსკ-ის 53-ე მუხლის 1-ლი ნაწილიც, რომე—იც სასამართლოს ავალდებულებს დამნაშავეს დაუნიშნოს სამართლია-ი სასჯე—ი და პრიორიტეტს ა-იჭებს ნაკლებად მკაცრი სახის სასჯე—ის გამოყენებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც იგი ვერ უზრუნველყოფს სასჯე—ის მიზნებს.

5.2. ამასთან, სასჯე—ის და-იშვნის დროს საქართვე—ოს სსკ-ის 53-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თა-ახმად, გათვალისწი-ებულ უნდა იქნეს ბრალდებულის პასუხისმგებლობის შემამსუბუქებე—ი და დამამძიმებე—ი გარემოებები, კერძოდ, და-აშაულის ჩადენის მოტივი და მიზა-ი, ქმედებაში გამოვლენილი მართლსაწი-ააღმდეგო ნება, მოვალეობათა დარღვევის ხასიათი და ზომა, ქმედების გა-ხორციე-ების სახე, ხერხი და მართლსაწი-ააღმდეგო შედეგი, დამნაშავის წარსული ცხოვრება, პირადი და ეკონომიკური პირობები, ყოფა-ქცევა ქმედების შემდეგ.

5.3. გა-აჩენის 4.1. და 4.2. პუნქტებთან- მიმართებით სასამართლო გა-მარტავს, რომ სასჯე—ის სამართლია-ობა სასამართლომ უნდა შეაფასოს ყოველ— კონკრეტულ შემთხვევაში სასჯე—ის ი-დივიდუალიზაციის პრი-ციპის გათვალისწი-ებით. თითოეული ჩადენილი ქმედება და მისი ჩამდენი პირი თავისი ი-დივიდუალობით გამოირჩევა, შესაბამისად, სწორედ ამ გარემოების გათვალისწი-ებით ყოველ— კონკრეტულ შემთხვევაში და-იშნული სასჯე—ი უნდა იყოს მკაცრად პერსონალური, თა-ახომიერი და პროპორციული მსჯავრდებულის პიროვნებასა და ჩადენილი და-აშაულის სიმძიმესთან-.

5.4. სასამართლო აღნიშნავს, რომ საქართვე—ოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით სასჯე—ის სახედ ითვალისწი-ებს, საზოგადოებისათვის სასარგებლო შრომას ვადით ორასიდა- ოთხას საათამდე ა- თავისუფლების აღკვეთას ვადით ერთიდა- სამ წლამდე, იარაღთან- დაკავშირებული უფლებების შეზღუდვას ა- უამისოდ.

5.5. დემოკრატიულ სახე—მწიფოში სასჯე—ის მიზა-ს ადამია-ის ფიზიკური ტა-ჯვა და პირადი დასჯა არ წარმოადგენს. სასჯე—ი სამართლია-ობის აღდგენის, ახალი და-აშაულის თავიდა- აცილებისა და დამნაშავის რესოციალიზაციის მიზნებს ემსახურება. სასჯე—ის სახით თავისუფლების აღკვეთა საზოგადოებისთვის გა-საკუთრებული საფრთხის შემცვე—ი ქმედებებისთვის არის დადგენილი და ვი-აიდა- იგი წარმოადგენს ადამია-ის თავისუფლების შეზღუდვის უმკაცრეს ფორმას, ამა თუ იმ ქმედებისათვის სასჯე—ის სახით თავისუფლების აღკვეთა გამოყენებულ უნდა იქნეს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც ეს აუცილებე—ია ქმედების სიმძიმის, მოსალოდნე—ი საფრთხეების, და-აშაულის ჩადენის კონკრეტული გარემოებების, დამნაშავის პიროვნებისა და სხვა ფაქტორების გათვალისწი-ებით. სასჯე—ის სახით გამოყენებული თავისუფლების აღკვეთის ხა-გრძლივობა უნდა წარმოადგენდეს ქმედების შესაბამის, რეალურ და პროპორციულ საშუალებას სასჯე—ის მიზნების მისაღწევად.

5.6. სასამართლო ყურადღებას ამახვილებს ბრალდებულის კა-ონის შესაბამის ქცევას სასამართლოში საქმის გა-ხილვისას და ასევე იმას, რომ ჩადენილია გა-ზრახ ნაკლებად მძიმე და-აშაული, წარსულში არ არის ნასამართლევი, რისი გათვალისწინებითაც, სასჯე—ის ი-დივიდუალიზაციის პრი-ციპიდა- გამომდი-არე, შემდგომი პრევენციის მიზნით, სასამართლო მიზა-შეწონილად მიიჩნევს ბრალდებულის მიმართ იმგვარი სასჯე—ის გამოყენებას, რითაც ერთი მხრივ, თავიდა- იქნება აცილებული ძალადობის შემდგომი ფაქტები და უზრუნვე-ყოფილი იქნება ბრალდებულის შემდგომი ნორმალური ქცევა, ხოლო მეორე მხრივ, დამნაშავის რესოციალიზაცია. ასევე გასათვალისწინებე—ია დაზარალებულის პოზიცია, რომე—მაც წერილობით დააფიქსირა პოზიცია და გა-მარტა, რომ შეურიგდა დი-----ი მდ-----ს და მის მიმართ პრეტენზია არ გააჩნია.

5.7. სასამართლო ითვალისწინებს დი-----ი მდ-----ის კა-ონის შესაბამის და ეთიკურ ქცევას სასამართლო გა-ხილვის დროს და მიაჩნია, რომ სასჯე—ის ი-დივიდუალიზაციის პრი-ციპიდა- გამომდი-არე, დი-----ი მდ-----ს სასჯე—ის სახედ და ზომად უნდა გა-ესაზღვროს საქართვე—ოს სსკ-ის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით ნაწილით გათვალისწინებული სასჯე—ი 1 წლით თავისუფლების აღკვეთა. როგორც პროპორციული ზემოქმედების ღონისძიება, რომე—იც სრულად უზრუნვე-ყოფს სასჯე—ის მიზნებს - სამართლია-ობის აღდგენას, ახალი და-აშაულის თავიდა- აცილებას და ბრალდებულის რესოციალიზაციას.

5.8. საქართვე—ოს სსკ-ის 63-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თა-ახმად, თუ მსჯავრდებულმა ჩაიდი-ა გა-ზრახი ნაკლებად მძიმე ა- გაუფრთხილებე—ი და-აშაული და იგი აღიარებს და-აშაულს ა-/და თა-ამშრომლობს გამოძიებასთა-, სასამართლო უფლებამოსილია დაადგი-ოს, რომ და-იშნული სასჯე—ი ჩაითვალოს პირობითად, თუ მსჯავრდებული წარსულში ნასამართლევი არ ყოფილა გა-საკუთრებით მძიმე ა- გა-ზრახი მძიმე და-აშაულის ჩადენისათვის. მოცემულ შემთხვევაში ვი-აიდა- დი-----ი მდ-----მა ჩაიდი-ა ნაკლებად მძიმე და-აშაული, არ არის ნასამართლევი და აღიარებს ჩადენილ და-აშაულს, ასევე მისი პიროვნებისა და ჩადენილი ქმედების ხასიათის გათვალისწინებით, სასამართლოს მიაჩნია, რომ მას და-იშნული სასჯე—ი უნდა ჩაეთვალოს პირობითად და სსკ-ის 64-ე მუხლის საფუძვე-ზე დაუდგი-დეს გამოსაცდე—ი ვადა. ამასთა-, სასამართლოს მიზა-შეწონილად მიაჩნია, რომ მსჯავრდებულის ყოფა-ქცევის ეფე-ტურად კონტროლის მიზნით, დი-----ი მდ-----ს უნდა დაეკისროს სსკ-ის 65-ე მუხლით გათვალისწინებული მოვალეობა - პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბი-ადრობის ადგილი.

6. ნივთმტკიცების, აღკვეთის ღონისძიების საკითხის გადაწყვეტა:

6.1. დი-----ი მდ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს.

სარეზოლუციო ნაწილი:

სასამართლომ იხე—მძღვა-ე—ა საქართვე—ოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდე-სის 258-ე-260-ე, 268-ე-269-ე, 271-274-ე, 277-ე-279-ე, 292-293-ე მუხლებითა და საქართვე—ოს სსკ-ის 63-66-ე მუხლებით

დაადგინა:

დი-----ი მდ-----ი ცნობილ იქნეს დამნაშავედ საქართვე—ოს სისხლის სამართლის კოდე-სის 126¹-ე მუხლის მეორე ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული და-აშაულის ჩადენისათვის და სასჯე—ის სახედ და ზომად გა-ესაზღვროს თავისუფლების აღკვეთა 1 (ერთი) წლის ვადით, რაც საქართვე—ოს სსკ-ის 63-ე მუხლის საფუძვე—ზე ჩაეთვალოს პირობითად და საქართვე—ოს სსკ-ის 64-ე მუხლის საფუძვე—ზე, გამოსაცდე— ვადად დაუდგი-დეს 1 (ერთი) წლი.

საქართვე—ოს სსკ-ის 66-ე მუხლისა და "არასაპატიმრო სასჯე—თა აღსრულების წესისა და პრობაციის შესახებ" საქართვე—ოს კა-ონის მე-5 მუხლის თა-ახმად, გა-აჩენის აღსრულებაზე კონტროლი დაევალოს არასაპატიმრო სასჯე—თა აღსრულებისა და პრობაციის ეროვნული სააგენტოს პრობაციის ბიუროს მსჯავრდებულის საცხოვრებე—ი ადგილის მიხედვით.

საქართვე—ოს სისხლის სამართლის კოდე-სის 65-ე მუხლის თა-ახმად, გა-ემარტოს მსჯავრდებულს, რომ გამოსაცდე—ი ვადის გა-მავლობაში, პრობაციის ბიუროს ნებართვის გარეშე არ შეიცვალოს მუდმივი ბი-ადრობის ადგილი.

დი-----ი მდ-----ის მიმართ გამოყენებული აღკვეთის ღონისძიება - გირაო გაუქმდეს.

დი-----ი მდ-----ს სასჯე—ის მოხდის ვადაში ჩაეთვალოს პატიმრობაში ყოფნის დრო 20-9 წლის 9 თე-----და- 20-9 წლის 19 მა-----ს ჩათვლით.

გა-აჩენი კა-ონიერ ძალაში შედის გამოცხადებისთა-ავე.

გა-აჩენი შეიძლება გასაჩივრდეს გამოცხადებიდა- ერთი თვის ვადაში, თბილისის სააპე—აციო სასამართლოს სისხლის სამართლის საქმეთა პალატაში ბოლნისის რაიონული სასამართლოს მეშვეობით.

მოსამართლე

ჯემალ კოპალია-ი